

5 НЕДЕЛЯ СЛЕД НЕДЕЛЯ ПОДНО ВЪЗДВИЖЕНИЕ (5. Ноември 2006 г.)

Апостолско четиво

ПОСЛАНИЕ НА СВЕТИ АПОСТОЛ ПАВЛА ДО ГАЛАТЯНИ

ГЛАВА 2

16. обаче, като узнахме, че човек се оправдава не чрез дела по закона, а само чрез вяра в Исуса Христа, и ние повярвахме в Христа Исуса, за да се оправдаем чрез вярата в Христа, а не чрез дела по закона; защото чрез дела по закона няма да се оправдае никоя плът.

17. Ако пък, залягайки да се оправдаем в Христа, и сами се оказахме грешници, нима Христос е служител на греха? Съвсем не!

18. Защото, ако отново градя, що съм разрушил, сам себе си правя престъпник:

19. чрез закона умрях за закона, та да живея за Бога. Разпнах се с Христа,

20. и вече не аз живея, а Христос живее в мене. А дето живея сега в плът, живея с вярата в Сина Божий, Който ме възлюби и предаде Себе Си за мене.

Евангелско четиво

ОТ ЛУКА СВЕТО ЕВАНГЕЛИЕ

ГЛАВА 16

19. Някой си човек беше богат, обличаше се в багреница и висон и всеки ден пируваше бляскаво.

20. Имаше тъй също един сиромаш, на име Лазар, който струпав лежеше при вратата му

21. и петимен беше да се нахрани от трошите, що падаха от трапезата на богатата, и псетата прихождаха, та ближеха струпите му.

22. Умря сиромашът, и занесоха го Ангелите в лоното Авраамово; умря и богаташът, и го погребяха;

23. и в ада, когато беше на мъки, подигна очите си, видя Авраама отдалеч и Лазаря в лоното му

24. и, като извика, рече: отче Аврааме, смили се над мене, и прати Лазаря да намокри края на пръста си във вода и да ми разхлади езика, защото се мъча в тоя пламък.

25. Авраам пък рече: чедо, спомни си, че ти получи вече доброто си приживе, а Лазар - злото: сега пък той тук се утешава, а ти се мъчиш;

26. па освен това между нас и вас зее голяма пропаст, та ония, които искат да преминат оттук при вас, да не могат, тъй също и оттам към нас да не преминават.

27. А той рече: моля ти се тогава, отче, прати го в бащината ми къща,

28. защото имам петима братя, та да им засвидетелствува, за да не дойдат и те в това място на мъката.

29. Авраам му рече: имат Моисея и пророците: нека ги слушат.

30. А той рече: не, отче Аврааме, но ако някой от мъртвите отиде при тях, ще се покаят.

31. Тогава Авраам му рече: ако Моисея и пророците не слушат, то и да възкръсне някой от мъртвите, няма да се убедят.

Символ на вярата (по време на литургия се чете заедно от всички богомолци)

1. Вярвам в един Бог Отец, Вседържител, Творец на небето и земята, на всичко видимо и невидимо.

2. И в един Господ Исус Христос, Сина Божий, Единородния, Който е роден от Отца преди всички векове:

Светлина от Светлина, Бог истинен от Бог истинен, роден, несътворен, единосъщен с Отца, чрез Когото всичко е станало.

3. Който заради нас, човеците, и заради нашето спасение слезе от небесата и се възплъти от Духа Светаго и Дева Мария и стана човек.

4. И бе разпнат за нас при Понтия Пилата, и страда, и бе погребан.

5. И възкръсна в третия ден, според Писанията.

6. И възлезе на небесата и седи отдясно на Отца.

7. И пак ще дойде със слава да съди живи и мъртви и царството Му не ще има край.

8. И в Духа Светаго, Господа, Животоворящия, който от Отца изхожда, Комуто се покланяме и го славим наравно с Отца и Сина, и Който е говорил чрез пророците.

9. В едната, света, вселенска (съборна) и апостолска Църква.

10. Изповядвам едно кръщение за опрощаване на греховете.

11. Чакам възкресение на мъртвите.

12. И живот в бъдещия век! Амин.

Господня молитва (по време на литургия се чете заедно от всички)

Отче наш, Който си на небесата! Да се свети Твоето име;

да дойде Твоето царство; да бъде Твоята воля, както на небето, тъй и на земята;

насъщния ни хляб дай ни днес;

и прости нам дълговете ни, както и ние прощаваме на длъжниците си;

и не въведи нас в изкушение, но избави ни от лукавия;

(защото Твое е царството, и силата, и славата веќе.) Амин.

Относно Символа на Вярата

Символът на вярата започва с думата "вярвам", защото съдържанието на нашите религиозни убеждения се основава не на външен опит, а на приемане на Богооткровената истина. Предметите и явленията от духовния свят е невъзможно да бъдат проверени по лабораторен начин и логически доказани - понеже те влизат в сферата на личния религиозен опит на човека. Колкото повече човек преуспява в духовния живот, например колкото повече той се моли, мисли за Бога и прави добро, толкова повече се обогатява у него личният вътрешен духовен опит и толкова по-ясни и очевидни стават за него религиозните истини. Така за вярващия човек вярата представлява предмет на неговия личен опит. Вярваме, че Бог е пълнота на съвършенството: Той е Дух всесъвършен, безначален, вечен, всемогъщ и премъдър. Бог присъства навсякъде, всичко вижда и знае, преди да се е случило. Той е безкрайно добър, справедлив и всевят. Той не се нуждае от нищо и е първопричина за всичко съществуващо. Вярваме, че Бог - един по същество и троичен по лица: Отец, Син и Дух Свети, - е Троица единосъщна и неразделна. Отец не се ражда и не изхожда от друго от лицата; Синът предвечно се ражда от Отца, Дух Свети предвечно изхожда от Отца. Вярваме, че всички лица или Ипостаси на Бога са равни помежду си по божествени съвършенства, величие, власт и слава, а именно - вярваме, че Отец е истинен всесъвършен Бог, и Син е истинен всесъвършен Бог, и Дух Свети е истинен Всесъвършен Бог. Затова в молитвите си едновременно прославяме Отца, Сина и Светия Дух като един Бог. Вярваме, че целият видим и невидим свят е сътворен от Бога. Отначало Бог сътворил невидимия, великия ангелски свят, или така нареченото в Библията небе, после - нашия материален, или физически свят (в Библията - "земя"). Физическият свят Бог сътворил от нищо, но не изведнъж, а постепенно в продължение на периоди, означени в Библията като "дни". Бог сътворил света не по необходимост или нужда от него, но според Всеблагата Си воля, за да могат и другите сътворени от Него същества да се наслаждават на живота. Бидейки безкрайно добър, Бог сътворил всичко добро. Злото в света произлиза от злоупотребяване със свободната воля, с която Бог надарил ангелите и хората. Вярваме, че Бог държи всичко в Своя власт, т. е. Той всичко управлява и насочва към добра цел. Бог ни обича и се грижи за нас като майка за детето си. Затова и нищо лошо не може да се случи с човек, надяващ се на Бога. Вярваме, че Синът Божи, нашият Господ Иисус Христос, заради нашето спасение слезе от небесата и се възплъти от Светия Дух и Дева Мария. Той, бидейки от вечност Бог, в дните на цар Ирод възприе нашето човешко естество - душа и тяло, и затова Той е едновременно истински Бог и истински човек, или Богочовек. В една Божествена Ипостас Той съединява двете естества - Божественото и човешкото. Тези две естества навеки ще пребъдат у Него неизменно, без да се сливат и превръщат едно в друго. Вярваме, че Господ Иисус Христос, като живя на земята, със Своето учение, пример и с чудесата Си просвети света, т. е. научи хората в какво да вярват и как да живеят, за да наследят вечен живот. Със Своите молитви към Бога Отец, съвършеното изпълнение на Неговата воля, страданията и кръстната Си смърт Той победи дявола, изкупи света от смъртта и греха. С Възкресението Си от мъртвите Той сложи начало на нашето възкресение. Като се възнесе с плътта Си на небето, което станало на 40-ия ден след Възкресението от мъртвите, Господ Иисус Христос седна "отдясно на Бога Отец", т. е. като Богочовек прие една власт със Своя Отец и оттогава заедно с Него управлява съдбините на света. Вярваме, че Дух Свети, Който изхожда от Бога Отец, от началото на творението заедно с Отца и Сина дава на тварите битие, живот и всичко управлява. Той е източник на духовния благодатен живот както за ангелите, така и за хората и на Светия Дух подобава слава и поклонение наравно с Отца и Сина. Дух Свети в Стария Завет е говорил чрез пророците, после, в началото на Новозаветната епоха, говорил чрез Апостолите а днес действа в Христовата Църква, наставявайки в истината нейните пастири и православните християни. Вярваме, че Иисус Христос за спасението на всички, които вярват в Него, създаде на земята Църква, изпращайки на Апостолите Дух Свети в деня на Петдесетница. Оттогава Светият Дух пребъдва в Църквата, в това благодатно общество или съюз на вярващи християни и я пази в чистотата на Христовото учение. Освен това благодатта на Светия Дух, пребъдваща в Църквата, очисти каещите се от грехове, помага на вярващите да преуспяват в добри дела и ги освещава. Вярвам, че Църквата е една, Света, Съборна и Апостолска. Една е затова, защото всички православни християни, макар и да принадлежат към различни национални поместни църкви, съставляват едно семейство заедно с ангелите и праведниците на небето. Единството на Църквата се гради на единството на вярата и благодатта. Църквата е света затова, че верните ѝ чада се освещават от Божието слово, молитвата и Светите тайнства. Църквата се нарича Съборна, защото е предназначена за хората от всички времена и националности; Църквата се нарича апостолска, защото тя пази апостолското учение и апостолското свещеническо приемство, което се предава без прекъсване от апостолските времена до наши дни от епископ на епископ в тайнството Свещенство. Църквата според обещанието на Господа Спасителя пребъдва непреодолима от враговете си до края на вековете. Вярваме, че в тайнството Кръщение се прощават всички грехове на вярващия, и чрез това тайнство вярващият става член на Църквата. На членовете на Църквата е открит достъп и за другите ѝ спасителни тайнства. Така в тайнството Миропомазване на вярващия се дава благодатта на Светия Дух; в тайнството Покаяние или Изповед се дава прошка на греховете, извършени след Кръщението, в тайнството Евхаристия, извършвано по време на Светата Литургия, вярващите се причастяват с истинското Тяло и Кръв Христови; в тайнството Брак се установява благословеният съюз между мъжа и жената; в тайнството Свещенство се ръкополагат служители на Църквата: дякони, свещеници и епископи; а в тайнството Елеосвещение се подава изцеление от духовните и физическите болести. Вярваме, че преди края на света Иисус Христос, съпровождан от ангели, пак ще дойде на земята в слава. Тогава всички, по думите Му, ще възкръснат от мъртвите, т. е. ще стане чудо, при което душите на умрелите хора ще се върнат в телата, които са имали преди смъртта, и всички умрели ще оживеят. При всеобщото възкресение телата на праведниците, - както на възкръсналите, така и на живите, ще се обновят и ще станат одухотворени по образа на възкръсналото тяло Христово. След възкресението всички хора ще застанат пред Божия съд, за да получи всеки съответно на това, което е извършил с тялото си приживе, добро или зло. След съда неразкаялите се грешници ще отидат във вечна мъка, а праведниците ще наследят вечен живот. Тъй ще започне царството Христово, което няма да има край. Със заключителната дума "Амин" свидетелстваме, че приемаме с цялото си сърце и признаваме за истинско това изповедание на православната вяра. Символът на вярата се чете от човека, който приема Светото Кръщение ("оглашен"), по време на извършване на тайнството. При кръщаване на дете Символът се чете от възприемниците. Освен това Символът на вярата се пее в църква по време на литургия и следва да се чете ежедневно на утринните молитви. Внимателното четене на Символа оказва голямо влияние на нашата вяра. Това става така, понеже Символът на вярата не е просто вероизповедна формула, а е молитва. Произнасяйки с молитвено настроение думата "вярвам" и другите думи на Символа, ние оживяваме и укрепваме нашата вяра в Бога и във всички истини, съдържащи се в Символа. Ето защо е така важно за православните християни ежедневно или поне редовно да четат Символа на вярата. Свято-Троицка-Сергиева Лавра. Взето от www.tavor.hit.bg (Издателство Тавор)